

ลิขสิทธิ์ให้ความคุ้มครองโดยอัตโนมัติ เมื่อสร้างสรรค์ ซอฟต์แวร์ขึ้นมาและไม่ต้องดำเนินการเพื่อขอรับความคุ้มครองเพียงแต่ดำเนินการจดแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานเท่านั้น โดยสิ่งที่จะได้รับความคุ้มครองคือ ตัวโค้ด (Code) ของซอฟต์แวร์นั้นในลักษณะของผลงานวรรณกรรม กล่าวคือคุ้มครองเฉพาะตัวโค้ด (Code) ที่ได้แสดงออกมา (Expression) แต่ไม่ได้รับความคุ้มครองไปถึงแนวคิด หรือ ลักษณะการทำงาน ของ ซอฟต์แวร์นั้น เช่น หากผู้สร้างสรรค์รายอื่นทำซอฟต์แวร์ที่มีลักษณะการทำงานเหมือน MS-WORD ขึ้นมาโดยการเขียน ตัวโค้ด (Code) ขึ้นมาใหม่ จะไม่ถือเป็นการละเมิดเพราะไม่ได้ทำซ้ำหรือดัดแปลง ตัวโค้ด (Code) ดังนั้นจึงมีความพยายามที่จะนำผลงานดังกล่าวมาจดทะเบียนเป็นสิทธิบัตรเนื่องจากจะได้รับความคุ้มครองในส่วนแนวคิดและลักษณะการทำงาน ทำให้ผู้อื่นไม่สามารถนำ ซอฟต์แวร์ที่มีแนวคิดและลักษณะการทำงานอย่างเดียวกันนี้มาใช้ได้ แม้ว่าจะเขียน ตัวโค้ด (Code) ที่แตกต่างกันขึ้นมาก็ตาม อย่างไรก็ตาม ยังมีปัญหาอุปสรรคสำหรับการนำเสนอการประดิษฐ์ต่อ สำนักงานสิทธิบัตรในประเทศไทย เนื่องจาก พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. สิทธิบัตร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ กำหนดว่า การประดิษฐ์ “ระบบข้อมูลสำหรับการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์” ไม่ได้รับความคุ้มครอง

สำนักงานสิทธิบัตรในประเทศไทย (Thai Patent Office) ได้ยอมรับคำขอที่เป็นการประดิษฐ์ที่เกี่ยวกับซอฟต์แวร์ (Software-Related Invention) ว่าเป็นอุปกรณ์หรือเครื่องจักรที่มีซอฟต์แวร์เป็นตัวควบคุมแต่จะไม่ยอมรับการประดิษฐ์ที่เป็นซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ที่ถูกบันทึกลงบนตัวกลางและการประดิษฐ์มีเพียงแหล่งรหัสต้นกำเนิด (Source Code) ซอฟต์แวร์ ที่อยู่ในรูปแบบหรือขั้นตอนวิธี หรือ อัลกอริทึม (Algorithm) ที่ไปควบคุมการทำงานของอุปกรณ์หรือเครื่องคอมพิวเตอร์อาจขอรับความคุ้มครองได้ หากขั้นตอนวิธี หรือ อัลกอริทึม (Algorithm) ทำให้เกิดผลทางเทคนิค (Technical Effect)

สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ยอมรับและออกสิทธิบัตร เกี่ยวกับซอฟต์แวร์ โดยมีเงื่อนไขที่แตกต่างกัน ไปคือ

สำนักสิทธิบัตรยุโรป (European Patent Office) ยอมรับออกสิทธิบัตรที่เกี่ยวกับซอฟต์แวร์ที่มีลักษณะทางเทคนิค (Technical Effect) โดย ซอฟต์แวร์ที่ถูกบันทึกลงในสื่อกลางจะไม่ได้รับความคุ้มครอง แต่ถ้า ซอฟต์แวร์นั้นก่อให้เกิดผลทางเทคนิค (Technical Effect) กับ เครื่องคอมพิวเตอร์ ตัวอย่างเช่นระบบประมวลผลข้อมูลทั่วไปที่มีหน่วยความจำเล็ก ทำงานเร็ว และหน่วยความจำอีกหน่วยหนึ่งขนาดใหญ่กว่าแต่ทำงานช้ากว่าแต่ ซอฟต์แวร์ได้ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทำให้หน่วยความจำที่มีขนาดใหญ่ขึ้นทำงาน ได้เร็ว เท่ากับหน่วยความจำขนาดเล็ก ซอฟต์แวร์นั้นอาจได้รับความคุ้มครองเนื่องจากมี ผลเทคนิค (Technical Effect) ในส่วนของการแสดงข้อมูล (Presentation of Information) บนสื่อหรือไอคอน ที่หน้าจอคอมพิวเตอร์ ก็ไม่สามารถรับความคุ้มครองได้ เช่น เครื่องหมายที่แสดงถึงการเตือน สัญญาณเสียง ตัวอักษรที่แสดงบนหน้าจอ แต่กระบวนการแสดงข้อมูลอาจขอรับความคุ้มครองได้

สำนักงานสิทธิบัตรสหรัฐอเมริกา (US Patent Office) ถือว่าการประดิษฐ์ที่เกี่ยวข้องกับซอฟต์แวร์ / คอมพิวเตอร์ เป็นการประดิษฐ์ที่มีลักษณะทางเทคนิคและจะต้องให้ผลลัพธ์ที่มีประโยชน์ (Useful) และจับต้องได้ (Concrete and Tangible)

สำนักงานสิทธิบัตรญี่ปุ่น (Japan Patent Office) มีแนวทางการพิจารณาแบบเดียวกับสำนักงานสิทธิบัตรยุโรป (European Patent Office) คือการประดิษฐ์จะต้องเป็นการประดิษฐ์ที่สร้างสรรค์ก้าวหน้าของความคิดทางเทคนิค (Advance Creation of Technical Idea)

แต่ทั้งสามประเทศจะไม่ออกสิทธิบัตรให้กับงานที่ไม่มีลักษณะทางเทคนิค การเขียนคำขอสิทธิบัตรเกี่ยวกับซอฟต์แวร์ในประเทศไทยเป็นเรื่องที่มีความยากระดับหนึ่งเนื่องจาก สำนักงานสิทธิบัตรในประเทศไทยจะปฏิเสธรับคำขอที่จดทะเบียนเกี่ยวข้องกับระบบซอฟต์แวร์ ซึ่งจะต้องเป็นการเขียนคำขอที่ใช้คำศัพท์ทางเทคนิคอย่างสูงในการอธิบายและพยายามหลบเลี่ยงเพื่อให้เกิดความเข้าใจว่าเป็นเรื่องของซอฟต์แวร์เพื่อจะทำให้ สำนักงานสิทธิบัตรในประเทศไทยดำเนินการจดทะเบียนให้ หมายถึงว่าจะต้องเขียนคำขอรับสิทธิบัตรให้เป็นเรื่องของการประดิษฐ์ที่เกี่ยวข้องกับซอฟต์แวร์ (Software-Related Invention) เช่นสิทธิบัตรเลขที่ 14333 เครื่องนับครั้งการใช้โทรศัพท์ เป็นต้น